

KOMUNIKAT WYWIADU K.W. P.

Agent Gestapo.

D w o r z a k Maria, zamieszkała w Bronowicach Małych, ul. Wesoła Nr. 36, pochodząca z Kieleckiego, młoda mężatka /mąż w niewoli/, przystojna, miła w obyciu, sprytna. Bywa u niej często gestapowiec Josef André, który zwykle sypia u niej. Zwie ją krótko "Meri", inni gestapowcy nazywają ją "die kleine Frau". Przed mieszkaniem jej zatrzymują się często auta policyjne. Okna mieszkania zwykle zasłonięte storami.

O działalności tej niebezpiecznej konfidentki nieostrożnie wygadała się u krawcowej Mazankowej, zam przy ul. Czepca, niejaka panna Stefa, służąca i nałożnica Niemca Heina, zamieszkałego w domu adwokata Aschenbergera. Owa Stefa, utrzymanka Heina i wychowawczyni jego dzieci, była równocześnie kochanką pewnego gestapowca, który ją często odwiedzał pod nieobecność Heina. Po ostrej sprzeczce z owym gestapowcem panna Stefa przyszła do Mazankowej uzalić się. Wygadała się wtedy, że Dworzakowa jest jej przyjaciółką i że namawiała ją, aby "usamodzielała się" i nie była zależna materialnie od dwóch mężczyzn. Podsunęła jej mianowicie pomysł, aby zawierając liczne znajomości z mężczyznami, a pozyskawszy ich zaufanie - aby wyjawiała im w tajemnicy, że ukrywa się przed Gestapo, że nie posiada żadnych dokumentów, skazana jest na pastwienie się nad Niemcem, u którego z konieczności służy. Następnie, aby błagała tych mężczyzn o pomoc w uzyskaniu fałszywych dokumentów, które umożliwią jej ucieczkę z pod władzy niemieckiego kata. Twierdziła Dworzak, że tą drogą najłatwiej zebrać pewną ilość nazwisk, przekazać je tam, gdzie należy i forsa gotowa. Przy tej sposobności pokazała Stefie listę osób, które mają być przez nią wykryte i wypytywała się jej, czy przypadkiem nie zna kogoś z tej listy. Panna Stefa zgodziła się na takie lekkie, a popłatne zajęcie i już zaczęła rozglądać się za odpowiednimi mężczyznami. Uprzednio jednak pochwalila się kochankowi, gestapowcowi, który zrobił jej awanturę wołając w gniewie: "Nie waż mi się tego robić! Już dość, że ja tkwię w tej świńskiej służbie. Cóż z tego, że zarobisz 2 lub 5 tys. złotych, jeżeli ostatecznie Polacy wsadzą ci kulę w łeb".

Dworzak zajmuje się także wyludzaniem pieniędzy od rodzin aresztowanych, obiecując szybkie zwolnienie.

Podjejrzaany.

K s i u b Erich, Kraków, ul. Starowiślna 77 podejrzany jest o współpracę z Gestapo.

Napad dywersyjny na pociąg.

Do jakiego stopnia mogą się różnić opisy jednego i tego samego faktu daje świadectwo opis poniższy, którego treść zestawień należy z artykułem "Wzorowy napad dywersyjny na pociąg" z Komunikatu Wywiadu W.C. z dnia 17.7.43r. W obydwu wypadkach zeznawali ludzie do rośli i inteligentni, a równocześnie niezani świadczyli:

Dnia 13.7.43r. pociąg pospieszny Warszawa - Kraków został zatrzymany przez opuszczenie semaforu na 164 km. od Warszawy między łączną i Zagnańskiem /przed Kielcami/. Po zatrzymaniu został stojący na nasypie pociąg ostrzelany z broni maszynowej i kb.. Czas rozpoczęcia akcji około g.2 w nocy. Podróżnych zbudził huk wystrzałów i brzęk tłuczonych szyb. Część podróżnych schroniła się w rowie u podstawy nasypu, a część ułożyła się na podłodze wagonów. Podczas całej akcji zostało ciężko rannych lub zabitych 20-30 osób. Wśród zabitych był małoletni chłopiec i kolejarz polski a wśród rannych greccy "Wisły", "Giergiel"/?/, który został postrzelony w obie nogi. Pociąg ostrzeliwany był bez wyboru seriami okm. oraz prawdopodobnie rkm. Jedną z pierwszych serii podziurawiła kocioł porowozu, uniemożliwiając odjazd. Napastnicy, w liczbie około 50 ludzi /sądząc po okrzykach "Hurra na pociąg"/ zajęli stanowiska w odległości około 30 m. od pociągu, skład polski przeważnie górno wwały. W jednym tylko wagonie sypialnym naliczono około 140 dziur wlotowych. Ochrona pociągu, złożona z 5 niemieckich "Bahnschutzów" zajęła bardzo sprawnie i szybko miejsca pod wagonami, ostrzeliwując z poza kół napastników. Po kilku minutach zaczęto strzelać z dwu ostatnich wagonów zajętych przez Niemców. W pewnym momencie kilku napastników usiłowało wysadzić granatami ręcznymi drzwi wagonu pocztowego. Rzucony w pośpiechu granat wybuchł przed wagonem urywając kłanki od drzwi. Niedługo potem gwizdki i rozkazy "Cofać się, cofać do cholery" wstrzymały ostrzeliwanie pociągu. Dopiero po pewnym czasie pociąg został znów ostrzelany z dalszej odległości. Napastnicy ustąpili zabierając ze sobą rannych. Na polu przy nasypie, obok wykopanych w zbożu stanowisk broni maszynowej znalezione jedna /lub kilka/ czapek polowych z polskim orzełkiem. Wśród pasażerów leżących pod nasypem przebiegło kilku napastników ubranych w zielone mundury polskiej armii przedwojennej. O godzinie 4 nadjechały oddziały wojska, policji i "Bahnschutzu" w liczbie około 300, które rozpoczęły bezskuteczne przeszukiwanie pobliskiego lasu.

Przesiedlenie Ukraińców w Zamojskim.

Do opróżnionych po pacyfikacji wsi przesiedlono Ukraińców z okolic Tomaszowa Lubelskiego sp. z wsi Grodysławiec, Gródka, Wereszyczycy, Chodywasiec, Jurów, Jarozowa i Kurhyń. Przesiedlenie trwało od 4.7. do 9.7.43r. Akcję zorganizowały na polecenie władz wojewódzkiej komitety ukraińskie, a siły egzekucyjnej dostarczył dystrykt Galicja w postaci kilkuset milicjantów ukraińskich, którzy dość bezwzględnie poganiali współziomków. Ukraińcy, zamieszkujący wieś podlegające przesiedleniu otrzymali zawiadomienie na jeden dzień przed rozpoczęciem akcji w danej miejscowości. Całe gospodarstwo musieli zostawić w stanie nie naruszonym, zabrać ze sobą wolno im było jedynie ubranie i bieliznę. Ogół ukraiński przyjął przesiedlenie raczej biernie i bez oporu. Przeważnie całą winę zrzucono na komitety ukraińskie. Do miejscowości po wymordowanych Polakach

Wzrost i rozwój dziecka

Do lat 10. życia dziecko rozwija się bardzo szybko. W tym czasie następuje wzrost ciała, rozwój narządów wewnętrznych i zewnętrznych. Wzrost ciała jest najszybszy w pierwszych trzech latach życia, a następnie stopniowo zwalnia. Wzrost ciała jest zależny od wielu czynników, w tym od genetyki, odżywienia, zdrowia i warunków środowiska.

Wzrost ciała dziecka jest najszybszy w pierwszych trzech latach życia. W tym czasie następuje wzrost ciała, rozwój narządów wewnętrznych i zewnętrznych. Wzrost ciała jest zależny od wielu czynników, w tym od genetyki, odżywienia, zdrowia i warunków środowiska. Wzrost ciała jest najszybszy w pierwszych trzech latach życia, a następnie stopniowo zwalnia. Wzrost ciała jest zależny od wielu czynników, w tym od genetyki, odżywienia, zdrowia i warunków środowiska.

Wzrost i rozwój dziecka

Do lat 10. życia dziecko rozwija się bardzo szybko. W tym czasie następuje wzrost ciała, rozwój narządów wewnętrznych i zewnętrznych. Wzrost ciała jest zależny od wielu czynników, w tym od genetyki, odżywienia, zdrowia i warunków środowiska. Wzrost ciała jest najszybszy w pierwszych trzech latach życia, a następnie stopniowo zwalnia. Wzrost ciała jest zależny od wielu czynników, w tym od genetyki, odżywienia, zdrowia i warunków środowiska.

przewoziły Ukraińców podwozy polskie z gniaz przesiedlanych. Woźnicy widzieli w spacyfikowanych wsiach sporo trupów w miejscach bardziej niewidocznych. Ściany chat były niejednokrotnie zbryzgane krwią. W tych nowych sadybach przydzielano Ukraińcom gospodarstwa według "siły roboczej" danej rodziny, niezależnie od wielkości poprzedniego gospodarstwa. Te przymusowo opuszczone, dawne gospodarstwa zostały pod opieką polskich mieszkańców odnośnej wsi. Przesiedlenie było tak powszechne, że objęło nawet urzędników gminnych. Przesiedlenie podzielało przygnębiająco na polskich mieszkańców. Nikt nie miał zamiaru pracować, aby nazajutrz porzucić dom rodzinny. Aby przeciwdziałać tej apatii odbyły się zebrania sołtysów, na których wójtowie oznajmili z polecenia władz, że akcja spacyfikacyjna jest już zakończona, każdy może bez obaw wrócić do codziennej pracy. Według ostatnich wiadomości Polacy ze wsi zagrożonych wysiedleniem / tym razem już nie do spacyfikowanych miejscowości ale do obozu / masowo przenoszą się do zajętych w wiosekach mniej zagrożonych np. mieszkańcy Wereszczycy do Lubczy. Z wsi położonych na pograniczu powiatu hrubieszowskiego i zamojskiego ocalały przed przesiedleniem jedynie Szlatyn i Lubcze.

Plaga Lubelszczyzny są bandyci - bez względu na ich zaangażowanie polityczne. Przeważającą częścią tych band są chłopcy, często działający na własny benefit. Najczęściej napady ograniczają się do rabunku powiatowych przedsiębiorstw np. oddziałów "Spolem", mleczarni itd. Z większych akcji dywersyjnych zanotować należy dwa napady na transporty cukrowe, które dały w wyniku około 60 ton cukru /ZWZ/, oraz wykolejenie przez nieznaną osobę pociągu wojskowego koło Suśca.

Współkrycie ZWZ z dworami
charakteryzuje następujący fakt. Do pewnego dworu przyszedł jakiś osobnik z zadaniem parę koni na 6 do 8 dni, powołując się na pewnego działacza organizacyjnego, tłumacząc się, że nie mogą czekać na nocne rekwizycje. Konie oddano przed wieczorem, ponieważ nie były potrzebne, jako że dokonano rekwizycji na miejscu. Chodziło o 40 wozów do przewiezienia opaczonych transportów cukrowych.

"Kierownicy" Służby Budowlanej.

B r a s s e Heinz, ur. 30.12.1900 w Ostersburg, zam. Wobesede pow. Stolp. Pomorze, obecnie Bandiensthauptstellenführer, Wola Duchacka, Kościuszki 60. Inteligent. W stosunkach codziennych kulturalny, aczkolwiek chwilami nierówny. Męło interesuje się sprawami urzędowymi, zostawiając je inicjatywie podwładnych. Bardzo często bywa u swej kochanki p. Amüller, zamieszkałej w Brodowicach z zawodu dentystki /mał podobno w niewoli niemieckiej/. Szeroko rozgałęzione stosunki wśród władz w Rzeszy i w G.D. Ma stosunki na Pomorskiej. W stosunkach służbowych jest raczej łagodny, czasami niezrozumiale pobłażliwy, choć z drugiej strony lubi ucieknąć się drobiazgu lub wziąć się na kogoś. Bardzo drażliwy na punkcie własnej osoby. Ze Służby Budowlanej ozerpie pewną ilość środków żywnościowych, którymi żona reguluje swe rachunki u szewców, krawców i innych dostawców. Mając szerokie stosunki umeblował sobie i urządził wzorowo cały dwór na Woli Duchackiej rzeczami z ghetta. Duża ilość słotych przedmiotów i kosztowności została przez niego wywieziona do Rzeszy. W sensym mordowaniu żydów brał rzadko bezpośredni udział, był jednak zawsze obecnym przy wszystkich akcjach. Czasami lubi opowiadać..

przesyłać Urzędowi podległym w tym zakresie. Wskazywać
 w szczególności na to, że w tym zakresie nie należy
 wchodzić w zakres kompetencji Urzędu. Wskazywać
 na to, że w tym zakresie nie należy wchodzić w zakres
 kompetencji Urzędu. Wskazywać na to, że w tym zakresie
 nie należy wchodzić w zakres kompetencji Urzędu.

Wskazywać na to, że w tym zakresie nie należy
 wchodzić w zakres kompetencji Urzędu. Wskazywać
 na to, że w tym zakresie nie należy wchodzić w zakres
 kompetencji Urzędu. Wskazywać na to, że w tym zakresie
 nie należy wchodzić w zakres kompetencji Urzędu.

Wskazywać na to, że w tym zakresie nie należy
 wchodzić w zakres kompetencji Urzędu. Wskazywać
 na to, że w tym zakresie nie należy wchodzić w zakres
 kompetencji Urzędu. Wskazywać na to, że w tym zakresie
 nie należy wchodzić w zakres kompetencji Urzędu.

Wskazywać na to, że w tym zakresie nie należy

Wskazywać na to, że w tym zakresie nie należy
 wchodzić w zakres kompetencji Urzędu. Wskazywać
 na to, że w tym zakresie nie należy wchodzić w zakres
 kompetencji Urzędu. Wskazywać na to, że w tym zakresie
 nie należy wchodzić w zakres kompetencji Urzędu.

iz nerwy jego nie wytrzymują takich historii. Jako powiernik oboj karnego u "Libana" był bezwzględny. Jego nastawienie do sytuacji jest poważne. Wydał szczegółowe zarządzenia alarmowe i posiada do obrony jeden kb. "Mossin" i sto naboju, dwa pistolety automatyczne i dwie skrzynki granatów ręcznych. Źródłem informacji są dzieci lat 10 i 11.

T h u n Joachim, ur. XXXIX ll. 4. 1910 w Schwörcheim, zam. w Prokocimiu I baraki. Oberinspektor. Polinteligent. Z zawodu rolnik o niezwykłych zdolnościach dowodzących. Ambicje aż do przesady. Pracyczny. Ostatnio nadużywa alkoholu. Przez strzelanie po pijanemu i traktowanie ludzi jak bydło w chwilach złego humoru jest źle widziany. Do Polaków jest nastawiony wrogo. Niskość swego charakteru okazał w czasie likwidowania ghetta, gdzie dawał hasło do mordowania i sam strzelał przedewszystkim niewolęta.

B e n e c k e Bruno, ur. E. 6. 1913 w Potsdam, zam. Za Torom 22 /Liban/, z zawodu szofer. Bezwzględny świetnie nadaje się na wyznaczone mu stanowisko inspektora w obozie karnym. Brak wykształcenia i poczucie niższości jest źródłem sadystycznych pasji. Kradnie żywność przeznaczoną dla skazańców. Czasami zwalnia za bardzo wysokie łapówki. Brutalnie obchodzi się z matkami i siostrami skazańców /szantaże, a nawet gwałt/.

P r o c h a z k a Karol, ur. 3.2 --r. w Wiedniu, zam. ul. Batorego 19/9. Bardzo łatwy i miły w pożyciu. Uczynny w wysokim stopniu. Nie lubi przemęczać się pracą i pozwala na to samo swym podwładnym. Uważa się za "swego" człowieka, mimo, że jest czasami fałszywy. Jest najporządniejszym z inspektorów na terenie Krakowa. Nie kradnie.

M i e h e l August, zam. Prokocim, Oberinspektor. Charakter raczej ujemny lecz niezbyt szkodliwy. Lubi robić "interesy", jednak bez większych sukcesów, gdyż jest łatwowiernym.

B o t t k a Paul, inspektor, zam. Prokocim. Najstarszy z inspektorów. Bez wykształcenia. Umysłowo ograniczony. Nie umie się obchodzić z ludźmi. Maniak na punkcie własnej wielkości. Kradnie bez skrępowań, co odbija się na głodujących junakach. Podobno bierze łapówki.

V e i t Josef, zam. Prokocim, inspektor. Najgorzszy z inspektorów w Prokocimiu. Sadysta, znęcający się nad ludźmi za urojone przewinienia. Niekonsekwentny w postępowaniu. Jego oddział uważa się za karny. Podwładni są zupełnie steroryzowani.

S c h w a r z Josef, ur. 15. 10. 1913, zam. Prokocim I

S i e b e r Ernest, zam. Prokocim I baraki. Obydwaj ludzie z dna społecznego szlenc. Lubią interesować się rzeczami, o których nie mają pojęcia. W swych oddziałach pełnią rolę psów gończych. Czasami znęcają się nad pojedynczymi junakami. Schwarcz jest podobno homoseksualista.

W u n s c h e Walter, zam. Prokocim I

B r u s c h k a Franz, zam. Prokocim są najbardziej lubianymi inspektorami. Czasami są bezwzględni i niesprawiedliwi, ale bez porównania lepsi od innych. Słabą ich stroną jest stosunkowo mała inteligencja i brak wykształcenia.

Teror szaleje.

W nocy z dnia 23 na 24.7.43r. "Sonderdienst" przy udziale wojska przeprowadził oblężenie we wsi Sukowice, pow. Myślenice. Według wiadomości z jednego źródła, zostało zastrzelonych 36 osób, a 75 aresztowanych i wywiezionych, według drugiego zostało zastrzelonych 39 osób, a ponad 160 zatrzymanych i wywiezionych. Akcja ta miała być przeprowadzona jako odwet za udzielanie pomocy dywersantom.

Stobierna, pow. Rzeszów. W ramach przeprowadzanej stale pacyfikacji przez stacjonujące po wsiach oddziały SS zamordowali Niemcy w Stobiernej kilku miejscowych wieśniaków i spalili ich zagrody.

Brzeźnica, pow. Dębica, stacja kol. Kochanówka. Dnia 30.7.43r. Gestapo z Dębicy "pacyfikowało" wieś od godziny 3 rano. Oprawcy wpadli do domów "winnych" a się zastawszy ich mordowali całą rodzinę. Tak zginęła cała rodzina Taczynskich. Strzelano z krótkich karabinów maszynowych i to często nawet do śpiących. Po zastrzeleniu 5 osób z rodziny Taczynskich, do domu ich wrzuciono granat. Łącznie wymordowali Niemcy 14 osób. Ofiary bestialstwa niemieckiego pochowano w wspólnej grobie, który został zrównany z ziemią dla zamaskowania zbrodni. Przyczyną tego zajścia była lekkomyślność młodzieży wiejskiej, która upiwszy się, przebrała się w mundury niemieckie, pożyczone od pijanych Niemców, i w tym przebraniu podawali się okolicznym wieśniakom za "desantów".

Uchodźcy polscy z Wołynia.

Lwów jest przepełniony tragicznymi postaciami uchodźców z Wołynia, którzy przebywszy ciężkie walki z bandami ukraińskimi, przeważnie przez Tarasa Bulbę, znaleźli schronienie we Lwowie i zostali zakwaterowani w budynkach szkoły Marii Magdaleny i Konarskiego. Z opowiadań ich wynika, że nie tylko ludność polska wai jest narażona na ataki rozwydrzonych band ukraińskich, ale nawet mieszkańcy małych miasteczek, jak np. Berestecko. Tylko dzięki interwencji garnizonu niemieckiego nie doszło do masowego mordu w Berestecku. Niemcy po odparciu band ukraińskich ewakuowali uchodźców do Lwowa. Podróż trwała 3 tygodnie. Niemowlęta, narodzone podczas ucieczki, zostały wzięte przez Lwówian na wychowanie. Uciśnieni Wołyńcy, pozbawieni wszystkiego, często w jednym tylko ubraniu i w jednej tylko koszuli są utrzymywani przez Polaki Kom. Opiekunów. W okolicach Berestecka bandy ukraińskie wymordowały około 100 księży katolickich i spaliły wszystkie kościoły rzymskokatolickie. Kler ukraiński wzywa z ambon "Bizat Łachin" i wezwaniu temu posłuszna jest niemal cała ludność ruska Wołynia. Wołyń pławi się w polskiej krwi.

Akcja odwetowa.

Dzieci niemieckie ze Lwowa, przebywające na kolonii w Zaleszczykach zostały z początkiem lipca uprowadzone przez jakiś oddział, który składał się z miejscowych dzieci poniżej lat 12, zabierając kilkaset starszych dzieci.

Terror niemiecki szaleje.

We wsi Jodłówka, pow. Bochnia, gm. Rzezawa zastrzelik się po pijanemu żołnierz z Sonderdienstu z powodu ostrych wymówek, jakie mu zrobił jego przełożony. Samobójstwo popełnione zostało w obecności komendanta posterunku policji granatowej w Rzezawie. Nazajutrz zjechała do wsi policja granat. oraz żandarmi i w drodze represji zrabowano chłopom 32 krowy, 16 cieląt i 2 auta świń.

W nocy z 22 na 23 lipca br. miały miejsce duże aresztowania na terenie miasta Gorlice. Dotychczas aresztowano około 40 osób, rozstrzelano 15 osób, prócz tego 2 osoby miały popełnić samobójstwo. Tłem aresztowania było doniesienie konfidenta, który był członkiem organizacji wojskowej.

W pobliżu gminy Rudawa w pow. krakowskim odbyła się w nocy 20 lipca większa pacyfikacja ludności wiejskiej. Narazie wiadomo nam, iż w Zabierzowie miało zostać rozstrzelanych ok. 30 osób. W czasie przesłuchiwania niektórych osób we wsi Rudawie zastosowano nawet torturę przybijania ludzi do ściany gwoździami.

W Sułkowicach miała miejsce pacyfikacja w dniu 24 lipca. Przyjechało 10 aut ciężarowych z wojskiem i policją. Otoczono wieś i dokonano egzekucji w wyniku której zabito 38 chłopów, a 30 aresztowano i wywieziono. Za brakujących 2 mężczyzn z listy wymordowano ich całe rodziny. Masakry tej dokonano na podstawie posiadanej listy osób poszukiwanych, listę zaś sporządzono po schwytaniu 2 osobników w Drogini, którzy pod wpływem bicia wydali innych członków należących do organizacji.

W Woli Zgłobieńskiej, pow. Rzeszów miała miejsce 16. VII. br. pacyfikacja, w czasie której zastrzelono 43 chłopów przyczem spalono kilka domów. Powodem pacyfikacji była działalność PPRu. Oprych Sanecki dostał się do PPRu, został złapany i za obietnicę wolności zdradził towarzyszy. Podwiózł żandarmów i gestapo pod dom gdzie ukrywali się PPRowcy wraz z herasztem Augustynem. Komuniści ostrzeliwali się, 2 żandarmów zabili a kilku ciężko ranili. Dwóch komunistów wraz z herasztem uciekło, inni zostali zabici. Niemcy zagrozili że jeśli wieś nie schwyta i nie wyda Augustyna, to całą wieś spalą. Właśnie w czasie tej akcji zastrzelono 43 chłopów za rzekomą pomoc komunistom.

Echa pacyfikacji.

Kleszcze barbarzyńskiej pacyfikacji przeprowadzanej z wielką gorliwością przez Niemców na ziemiach Rzeczypospolitej dosięgły obwodu Wielkiego Krakowa. Dnia 28 lipca br. już przed godz. 4-tą rano większe oddziały policji niemieckiej, żandarmierji polowej i gestapo, przy b. licznym udziale policji granatowej otoczyły przedmieścia Krakowa, Zwierzyniec i Wolę Justowską, oraz wsie Chełm, Olszanicę, Przegorzały i Bielany. Cały ten obszar otoczony został zwartym kordonem policji, a wzdłuż całego prawego wału Rudawy ustawiono posterunki policji granatowej w odległości 100 m. od siebie, na mostach zaś oprócz policji granat. służbę pełnili Niemcy. Wyjście z terenu objętego oblawa było zupełnie niemożliwe. Przed przystąpieniem do rewizji mieszkaniowej, zmuszano wszystkich mieszkańców do opuszczenia domów i udania się do punktów zbornych, którymi były: dla mieszkańców ulic, Kr. Jadwigi, Emaus i okolicy, szkoła mieszcząca się przy ul. Kr. Jadwigi; dla mieszkańców ul. Ks. Józefa z otoczeniem, Rezerwowe Zakłady Wodociągowe, jeśli zaś chodzi o wieś to ludzi gromadzono na pobliskich pastwiskach. Zgromadzonych rozdzielano na grupy: osobno mężczyzn, a osobno kobiety z dziećmi, przyczem wszystkim bez wyjątku kazano leżeć, twarzą do ziemi, w ten sposób by nogi jednego leżały obok głowy następnego, uniemożliwiając w ten sposób wspólne porozumienie się. Nie było wolno podnosić się lub wstawać. Gdy np. w Olszanicy miejscowy proboszcz, podeszły wiekiem, próbował się poprawić w niewygodnej pozycji, został kopnięty z całej siły w bok, przez niemieckiego zbira, gestapowca. W takich to warunkach wśród nieznośnego upału leżały na ziemi tłumy ludzi, między którymi przechadzała się policja niemiecka, bijąc

W dniach 28 i 29 lipca 1914 r. w Warszawie odbyły się posiedzenia Komitetu Centralnego, w których podjęto decyzję o wyjeździe do Niemiec. W tym celu wyznaczono komisję, która ma zbadać możliwości wyjazdu i wyjazdów. W tym celu wyznaczono komisję, która ma zbadać możliwości wyjazdu i wyjazdów.

W dniach 30 lipca i 1 sierpnia 1914 r. w Warszawie odbyły się posiedzenia Komitetu Centralnego, w których podjęto decyzję o wyjeździe do Niemiec. W tym celu wyznaczono komisję, która ma zbadać możliwości wyjazdu i wyjazdów.

W dniach 2 i 3 sierpnia 1914 r. w Warszawie odbyły się posiedzenia Komitetu Centralnego, w których podjęto decyzję o wyjeździe do Niemiec. W tym celu wyznaczono komisję, która ma zbadać możliwości wyjazdu i wyjazdów.

W dniach 4 i 5 sierpnia 1914 r. w Warszawie odbyły się posiedzenia Komitetu Centralnego, w których podjęto decyzję o wyjeździe do Niemiec. W tym celu wyznaczono komisję, która ma zbadać możliwości wyjazdu i wyjazdów.

W dniach 6 i 7 sierpnia 1914 r. w Warszawie odbyły się posiedzenia Komitetu Centralnego, w których podjęto decyzję o wyjeździe do Niemiec. W tym celu wyznaczono komisję, która ma zbadać możliwości wyjazdu i wyjazdów.

W tym celu wyznaczono komisję, która ma zbadać możliwości wyjazdu i wyjazdów.

W dniach 8 i 9 sierpnia 1914 r. w Warszawie odbyły się posiedzenia Komitetu Centralnego, w których podjęto decyzję o wyjeździe do Niemiec. W tym celu wyznaczono komisję, która ma zbadać możliwości wyjazdu i wyjazdów.

Każdego, kto wstawał lub kładł się niedość szybko, palił papierosy i.t.p. Nadmienić tutaj należy na szczególną "opiekę" jaką otoczono osoby zdradzające swym zachowaniem zaniepokojenie lub chęć ucieczki czy ukrycia czegoś. Tym znaczone na plecach krzyżyki lub kółka i kazano im leżeć osłono. Tymczasem niemieckie zbiry plądrowały mieszkania. Na drzwiach domów, w których odbyła się już rewizja wypisywano literę D /Durchgefuhrt/. W wyniku rewizji osobistej i mieszkaniowej aresztowano na całym terenie kilkadziesiąt osób: Z dzielnicy Zwierzyniec zabrano ok. 42 osoby, w tym przeważnie ludzi młodych jak Gawronka Jana, dwóch braci Kusionowiczów, Malika i innych. Na miejscu rozstrzelano prof. Angelusa mieszkającego na przedłużeniu ul. Kr. Jadwigi, oraz jego siostrę. Wspomnieć tutaj trzeba, że prof. Angelus był przed wojną czynnym członkiem Krak. Klubu Krótkofalowców, posiadał własną radiostację nadawczo-odbiorczą, którą mu Niemcy po wkroczeniu do Krakowa zkonfiakowali, przeprowadzając już wówczas ścisłą rewizję u niego i zabierając wszelki sprzęt radiotechniczny. W obecnym czasie Angelus pracował w charakterze asystenta chemika, w jednym z Instytutów w Krakowie. Jeżeli chodzi o aresztowanie i to rzeczą godną uwagi jest fakt, że nazwiska czytano ze specjalnej listy, przy czym kilku z wyczytanych brakowało, jak np. Sawickiego i Pamułę, których nazwiska powtarzano kilkakrotnie. Przy jednej osobie znaleziono rewolwer: osobę tą skatowano i w barbarzyński sposób skrupowano. Los ten nie minął i innych aresztowanych, których przed wywiezieniem też zbito i skrupowano. Najgroźniejszy przebieg pacyfikacji miał miejsce na Woli Justowskiej, gdzie dopiero ujawniły się barbarzyńskie metody niemieckich siepaczy. Ok. godz. 14 wybrano kilku mężczyzn, przeważnie młodych ludzi, dano im łopaty i kazano w szybkim tempie kopać rów. Rów ten kopano według miary wziętej z najwyższego mężczyzny dodając 80 cm. Po południu około 17.30 przyjechał autobus z którego wyprowadzone 21 osób, w tym 8 kobiet i 13 mężczyzn. Przywiezionym kazano położyć się w ten sposób, aby głowy ich znajdowały się nad wykopanym rowem. Przed samą egzekucją, którą wykonało 3 gestapowców, strzelając z krótkiego karabinu maszynowego, jeden ze zbirów przemawiał do skazańców, na co otrzymał odpowiedź od leżącego wśród skazanych dr. Jakubowskiego "Wiem, że zginę, ale was wnet szlag trafi". Po tych słowach padły strzały. Ci, którzy grób kopali musieli rozebrać zwłoki pomordowanych na których dopiero teraz zauważyć można było ślady bicia, złożyć ciała w grobie, posłać wapnem i zakopać. Po egzekucji jeden ze zbirów Sonderdienstu odezwał się do zakopujących "że byście i wy wiedzieli, co was czeka". Wśród zamordowanych był wspomniany śp. dr. Jakubowski, oraz Stanisław i Jan Lelito, u których znaleziono sztandar polski ręcznie haftowany. Podczas przeprowadzonej w Woli Justowskiej rewizji wykryto również tajną drukarnię, oraz w skrzyniach z etykietą "Mydło" znaleziono ulotki, plakaty o śmierci gen. Sikorskiego, afisze z odpowiedzią na Katyń i inne. Dom w którym znajdowała się drukarnia został spalony i dwie kobiety w nim mieszkające, aresztowane. Ok. godz. 16.20 § 17 rozpasana banda hitlerowska uznała obławę za skończoną i po spisaniu fikcyjnego protokołu, ludność została zwolniona. Przedtem jednakże tautoncy siepacze chcąc usprawiedliwić swój napad i zbrodnie popełnione na niewinnej ludności polskiej, odczytali pewnego rodzaju wyjaśnienie, którego treść była wszędzie mniej więcej jednakowa. Niemcy § czytano - postępują z Polakami zawsze i wszędzie sprawiedliwie, toteż od Polaków żądają lojalności i współpracy. Natomiast "bandy polskie" nie tylko rozhułwały się dekoła Krakowa, ale znajdują również gościnne schronienie u mieszkańców wsi i dzielnic podkrakowskich. Władze niemieckie nie mogą do tego dopuścić, tym bardziej, że z rąk "bandytów" padło ostatnie 4 umundurowanych żołnierzy niemieckich, tych którzy krew swą przelewają dla dobra ludności polskiej przed zalewem bolszewizmu. Na koniec hitlerowski kasnodzieja nie omieszkał zaznaczyć, że na przyszłość spaść mogą na ludność Krakowa jeszcze większe represje, jeżeli nie będzie ona donosić policji o wszystkich podejrzanych lub ukrywających się osobach, posiadających broń itp. Podstawa społeczeństwa polskiego podczas obławy była godna pochwały. Na wszystkich twarzach malowało się oburzenie, a zaciśnięte wargi i pięść najlepiej świadczyły o walce wewnętrznej niejednego. Mimo uspakajania jednych przez drugich, dało się słyszeć słowa "bandyci, nie dajcie się - z nami wam tak nie pójdzie". Znalazły się wprawdzie jednostki "gorliwe", które za cenę możliwej włości wcześniejszego zwolnienia informowały i odpowiadały na wszystkie pytania policji niemieckiej. Postępowanie ich spotkała się jednak z ogólnym potępieniem solidarnie trzymającej się ludności. W związku z tą "pacyfikacją"

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

cja* oczekuje się podobnych rewizji i represji w innych przedmieściach Krakowa.

W dniu 26 bm. przeprowadzono obławę nad Wisłą od mostu Piłsudskiego wzdłuż prawego brzegu do klasztoru Norbertanek. Plażujących się zatrzymywano w kilku miejscach, jednak po wylegitymowaniu większość z nich puszczono. W obławie brała udział policja niemiecka i granatowa oraz psy policyjne. Do uciekających strzelano, ale szczęśliwym zbiegiem okoliczności nikt nie został ranny z wyjątkiem policjanta granatowego, który dostał w słabiznę od swojego kolegi niemieckiego. Jedyną śmiertelną ofiarą był pies policyjny.

Jak się dowiadujemy, inspiratorami krwawych pacyfikacji, jakie miały miejsce na terenie środkowej małopolski byli w niektórych wypadkach księża, którzy z ambony publicznie piętnowali niektórych działaczy jako komunistów ~~co jest nieprawdą~~. Te same bowiem nazwiska, które padały z ambony, znajdowały się na listkach, z którymi przyjeżdżali gestapowcy do wsi na egzekucje.

Kijem gorliwców.

W nocy z dnia 8 na 9 lipca br. w Stroniu, pow. Limanowa pobici zostali przez nieznaną sprawców, sołtys Stefan Liszka, oraz Franciszek Górka b. nauczyciel obecnie gminny poborca podatkowy. Górcie zabrano ponadto 4000 zł. pochodzących z podatków. Nazajutrz powtórnie obito sołtysa, ponieważ wbrew zakazowi zgłosił o fakcie pobicia do policji. Karę chłosty wymierzono im za współpracę z okupantem.

We wsi Bieśnik został obity jeden chłop, który donosił do władz o posiadaniu przez innych gospodarzy krów i świń niekolczykownych.

W nocy z 22/23 bm. pobito dotkliwie sołtysa wsi D2browa, Zaciereę, okradziono go z żywności i zabrano mu 15000 zł. uzyskanych ze sprzedaży niemca wiśni. Zacierra był pomawiany o wielką gorliwość i współpracę z Niemcami.

Hołota niemiecka.

Bertsch, jeden z niemieckich kierowników Institut für Fleckfieber und Virusforschung, ksiądz niemiecki, tchórz, który niedawno drogę do Lublina odbył z rewolwerem w ręce i zdala od okna w obawie przed napadem, szykanuje Polaków zmuszając ich do pracy poza godzinami bez wynagrodzenia. "Polnisches Schwein" nie schodzi mu z ust.

Planeta, ksiądz niemiecki podobnie jak Bertsch, zmusza pracowników do pracy poza godzinami, każąc im myć okna w swoim mieszkaniu.

Śmierć ketrom.

W drugiej połowie lipca został ciężko postrzelony w głowę i płucy komendant pol. granatowej w Ojcowie, Kazimierz Nowak, kat ludności polskiej mający na sumieniu śmierć wielu chłopów. Po wypadku został odwieziony do szpitala gdzie zmarł.

Sołtysi w roli konfidentów policji.

W Bronowicach Wielkich polecono sołtysowi wykonać rejestr osób zbiegłych z Rzeszy.

Sabotaż.

Dnia 2.8. br. ok. godz. 13ej w południe na Dworcu Kolejowy Towar. w Krakowie uległ pożarowi wagon ze słomą. W akcji rat. brała udział straż pożarna. Szkody są znaczne.

Niemcy jedzą ludzkie mięso.

Kanibalska etyka hitlerowska, niemiecki kanibalizm w stosunkach międzynarodowych, kanibalizm w systemie rządzenia podbitymi narodami - oto fakty, które od wielu lat policzkuje kulturę XX-go wieku i wiarę w postęp ludzkości. Obecnie mamy do zanotowania naturalne rozgałęzienie tych form ludożerstwa, naturalną konsekwencję zasad wychowawczych hitleryzmu: mordowanie ludzi celem pożerania ich mięsa. Rzecz, zdawałaby się, nie do wiary, szczególnie dla niewiernych Tomaszów z nad Tamizy, a jednak prawdziwa w swej ohydnej grozie i niebezpieczna dla nas, którzy pamiętamy afery Denkego i Harmanna i niczem się nie dziwny, gdy krewni "Upiora z Dusseldorfu" z pod znaku swastyki i udekorowani trupimi główkami święcą wśród nas krwawe orgie, zrodzone z kanibalskiej etyki hitlerowskiej. W Krakowie założył jatkę ludzkiego mięsa Niemiec Franz Tahn, zamieszkały przy ul. Kieleckiej 8, wciągnął do tego "przedsiębiorstwa" innych Niemców oraz miejscową prostytutkę, z mięsa swych ofiar robił sznycle wiedeńskiego na to wędliny, które sprzedawał na miejscu albo wysyłał zagranicę, do Wiednia, Wrocławia i Berlina. Franz Tahn ma lat ok. 50, był członkiem NSDAP, przybył do Polski, by tutaj robić interesy narabunkach mienia polskiego oraz paskarskich obrotach handlowych. Za uprawianie handlu nielegalnego był nawet aresztowany w r. 1942, ale wpływe osobniki z SS nie dały mu zrobić krzywdy: Tahn został z więzienia zwolniony. Główne dochody swoje czerpał Tahn z kiełbas wyrabianych z ludzkiego mięsa. Ponieważ proceder ten na dłuższą metę nie da się prowadzić w jednym miejscu, Tahn zmieniał często swe miejsce zamieszkania. Do Krakowa przybył z Tarnobrzega, mieszkał przelotnie w kilku dzielnicach miasta, a ostatnie na ul. Kieleckiej 8 /parter/, na Osiedlu Oficerskim. Od czasu jak Tahn zamieszkał w Krakowie, Goniec Krakowski zamieszczał co kilka dni notatki o tajemniczym zaginięciu kobiet, dziewcząt, a głównie dzieci. Znikały też młode kobiety ze wsi okolicznych, przybyły do Krakowa na "tandety". Zazwyczaj fakty te tłumaczono sobie aresztowaniem lub wywiezieniem na roboty do Rzeszy. Dopiero po wykryciu afery Tahn wyjaśniła się wszystkim ponura tajemnica. Osoby te mordował Tahn. Naprzód dusił je zaciągniętą pętlą, potem ówiartował i mięso po zerał na surowo, posoliwszy je przedtem dla smaku. Z innych części robił sznycle a z reszty mięsa kiełbasy i gatunku. Części płciowe kobiet wycinał i rezerwował je dla swych praktyk erotycznych. Zboczeniec ten nie był w swym fachu nowicjuszem, gdyż, jak okazało się, uprawiał on ten proceder jeszcze w Wiedniu przed przyjazdem do Polski. Najbliższą jego konfidentką i spółniczką była prostytutka Maria Motak z Czehowa. Mieszkała ona razem z Tahnem i uchodziła za jego kochankę. Gdy w r. 1942 Tahn został aresztowany za handel nielegalny i osadzony w więzieniu św. Michała, Motak codziennie przynosiła mu objady. Poza tym prostytutka ta była pośredniczką rzeźniczo-masarskim swego "najstra" a nadto handlarka, puszczającą gotowe wędliny w obieg. Ona wreszcie zwabiła ofiary dla "upiora", czatującego na ul. Kieleckiej 8. Pod pozorem sprzedaży ponoczocho, wynajęła do sprzątnięcia mieszkania i ściągła ona dziewczęta i kobiety dorosłe do meliny, z której już nigdy powrócić nie miały. Do szajki tej należało jeszcze kilku Niemców, których nazwiska utrzymane są w ścisłej tajemnicy. Do wykrycia tej afery przyczynił się głównie morderca pewnej przystojnej prostytutki, która broniła się zapalczywie przed śmiercią, i krzyczała w niebogłosy. Wtedy Tahn, chcąc zagłuszyć jęki swej ofiary, nastawił radio na największą siłę, jednak nie uszło uwagi sąsiadów. Ponadto opiekunka tej kobiety, narobiła wiele hałasu z powodu podejrzanego i długiego przebywania jej w mieszkaniu Tahn i zawiadomiła o tym policję. Po długich poszukiwaniach Tahn wraz ze swą spółniczką został aresztowany w mieszkaniu przy ul. Floriańskiej /w domu zajmowanym przez f-mę Schreiber/. Dnia 2.7.br. przeciw parze ludożerców odbyła się rozprawa w sądzie karnym /Sondergericht/ w Krakowie. Sąd udowodnił im popełnienie dwóch /morderstw i skazał ich na karę śmierci. Wyrok został wykonany w dn. 4.7.br. w kaźni więzienia św. Michała. Afera ta utrzymana jest przez Niemców w ścisłej tajemnicy. Dorywcze obliczenia przypisują Tahnowi dokonanie 38 morderstw. Dodać tu należy, że podczas przewodu sądowego, do aktu oskarżenia jako corpus delicti, dołączono zęby i kości pomordowanych ofiar. Szajka ludożerców niemieckich w Krakowie jest dość liczna. Kompromitacja "Kulturträgerów" oczywista, stąd dążność do zbagatelizowania i zatuszowania tej sprawy. Policja zagroziła nawet aresztowaniem osób, które wogóle odważą się mówić o jatce mięsa ludzkiego w K-rakowie.-

Wyrok.

W imieniu Rzeczypospolitej

Sąd Walki Cywilnej w Krakowie, na podstawie uprawnień od Obywateli oficjalnych, działających w Kraju z woli Rządu Rzeczypospolitej Polskiej, po rozpoznaniu sprawy dr. Feliksa B u r d e c k i e g o, redaktora pisma dla młodzieży "Ster", oskarżonego o współpracę z propagandzie niemieckiej przez szerzenie w piśmie "Ster" wyśli sprzecznych z nakazem polskich ideolów, wychowawczych, a zwłaszcza z potrzebami wroga, osowa, między innymi licznymi artykułami drukowanymi w "Ster", dai wyraz w artykule "Teraz więc polska wieś musi wyżyć siebie", zachęcając w nim młodzież polską, by skrajnie współpracowała z rodzinami w oddawaniu władzom niemieckim kontyngentów, oraz w artykule "Chłopcy i dziewczęta wsi", pisał: "W promieniach słońca żyje wczora wieś... wieś polska odżyła się nowo, zbierając siły pod okiem nowego łada, wprowadzonego w Europie" - uznaje go winnym popełnienia powyższego czynu i skazuje go na k a r ę i z f a m i i .

London, England

The first of the series of lectures
 on the history of the British
 Empire, given at the Royal
 Institution, London, on the
 1st of January, 1874, was
 delivered by Mr. J. A. S. Smith,
 of the University of London,
 and was attended by a large
 number of persons. The lecture
 was very interesting, and
 was well received. The
 following is a list of the
 names of the persons who
 attended the lecture:

